

familio. Tute nenio.

Escepte de –

“Do – denove ĉi tie, Hari?”

Hari sentis kvazaŭ li interne glaciigis. Li rigardis malantaŭen. Sidante sur unu el la skribtabloj apud la muro estis Albus Zomburdo mem. Hari devis esti ĝuste preterpasinta lin, celante la spegulon tiel arde, ke li ne rimarkis lin.

“Mi – mi ne vidis vin, sinjoro.”

“Estas strange, ke esti nevidebla povas fari onin tiel miopa,” diris Zomburdo, kaj Hari trankviliĝis pro tio, ke li ridetis.

“Nu,” diris Zomburdo, glitante de la skribtablo kaj sidiĝante sur la plankon kun Hari, “vi, kiel centoj da aliaj antaŭ vi, estas trovinta la plezurojn de la Spegulo de Orized.”

“Mi ne sciis, ke li nomiĝis tiel, sinjoro.”

“Sed mi supozas, ke vi jam rekonis kion ĝi faras?”

“Ĝi – nu – ĝi montras al mi mian familion –”

“Kaj ĝi montris al via amiko Ron lin mem, kvazaŭ li estus la Ĉefstudento.”

“Kiel vi sciis tion –?”

“Mi ne bezonas mantelon por fariĝi nevidebla,” diris Zomburdo milde. “Nu, ĉu vi povas diveni tion, kion la Spegulo de Orized montras al ĉiu el ni?”

Hari kapneis.

“Lasu min klarigi tion. La plej kontenta homo de la mondo povus uzi la Spegulon de Orized kiel kutima spegulo, tio estas, li rigardus al ĝi kaj vidus sin ĝuste kiel li estas. Ĉu tio helpas vin?”

Hari cerbumis. Tiam li diris malrapide, “Ĝi montras al ni kion ni deziras...kion ajn ni deziras...”

“Jes kaj ne,” diris Zomburdo kviete. “Ĝi montras al ni nenion pli aŭ malpli ol la plej profundan, la plej urĝan deziron en niaj koroj. Vi, kiu neniam konis vian familion, vidas ilin starante ĉirkaŭ vi. Rejnaldo Tordeli, kiu ĉiam fariĝis superombrita de siaj fratoj, vidas sin starante sola, la plej bona el ĉiuj. Tamen, ĉi tiu spegulo donos al ni nek scion nek veron. Homoj jam forvelkis antaŭ ĝi, trancigitaj per tio, kion ili vidis, aŭ freneziĝis, ne sciante se tio, kion ĝi montras, estas reala, aŭ eĉ ebla.

“La Spegulo estas movota al nova hejmo morgaŭ, Hari, kaj mi petas, ke vi ne celu trovi ĝin denove. Se vi *ja* iam trafos ĝin, vi nun estos preta por tio. Ne decas, ke oni logiĝas de revoj kaj forgesas vivi, memoru tion. Nun, kial vi ne surmetu denove tiun admirindan mantelon kaj eku al la lito?”

Hari surpiediĝis.